

श्री भोक्षमार्ग प्रकाशक

प्रवचन नं. ५

अधिकार ७भो

स्थल:सुवर्णापुरी ता.:१२.०८.१९६२ रविवार

मंगलाचरण

शमो लोअे सव्व अरिहंताणं;
शमो लोअे सव्व सिद्धाणं;
शमो लोअे सव्व आयरियाणं;
शमो लोअे सव्व उवज्जयाणं;
शमो लोअे सव्व त्रिकाणवतीं सालूणं;
ॐकारं बिन्दु संयुक्तं नित्यं ध्यायन्ति योगिनः।
कामदं भोक्षदं यैव ॐकाराय नमोनमः॥
मंगलं त्मगवान् वीरो मंगलं गौतमो गण्डी ।
मंगलं कुंदकुंदार्यो जैन धर्मोस्तु मंगलम् ॥
नमः समयसाराय स्वानुत्पत्त्या यकासते ।
यित्स्वत्मावाय त्मावाय सर्वं त्मावान्तरच्छिद्ये ॥
त्रिकाण दिव्यध्वनि दातार...

भोक्षमार्ग प्रकाशकका सप्तमा अध्याय चलते है. उसमें निर्जराका अधिकार चलते है. निर्जरा अर्थात् आत्मामेंसे अशुद्धताका नाश होना, शुद्धताकी वृद्धि होना अने कर्मका उडना. तीनोंको निर्जरा नाम धर्मकी शुद्धिकी वृद्धि कहते है. कर्मका उडना - विपाक घट जाता है, अशुद्धताका गलना - व्यय हो जाता है और अपना शुद्ध स्वभावका, निषि भंडार अपना आत्मा अंतर स्वसंवेदन ज्ञानसे अपना ज्ञानको वेदन नाम अनुभव करके विशेषपणे स्वरूपमें स्थिरताकी लीनताका होना आ उसका नाम निर्जरा ने उसका नाम धर्म, उसका नाम भोक्षका मार्ग है. “त्यारे शिष्ये प्रश्न किया शास्त्रमें तो तपसा च निर्जरा ऐसा कैसे कहा?....” “तत्त्वार्थसूत्रने विषे....” तत्त्वार्थसूत्र उमास्वामी कृत उसमें “तपसा च निर्जरा, तपसा निर्जरा च जैसे क्यूं कहा? उसका समाधान....” भाई! ईच्छा निरोध तपः “शास्त्र विषे ईच्छा

निरोध तपः....” बहु गोटा यलते है वर्तमानमें. बाह्य उपवास, उषोदरी, बाह्य त्याग, रसका त्याग, वनवास रहेना, अंकांतमें रहेना आदि अनेक प्रकारकी क्रियाकांडमें निर्जरा नाम धर्मकी शुद्धि ने वृद्धि मानते है वो मिथ्यात्व भाव है, उसको धर्म कैसे होता है उसका उसको पता नहीं.

ईच्छा निरोध. भगवान आत्मामें शुभ अने अशुभ ईच्छा ही नहीं. ईच्छा निरोध कलाने! तो आत्मामें शुभ ने अशुभ ईच्छा ही नहीं. ऐसा आत्माकी दृष्टिने अनुभव करनेसे और उसमें उपपत्ते “प्रतपन्ते विजयंते”, अपना शुद्ध स्वभावका विजय होना अने अशुद्ध परिणामका पराजय होना. समझमें आया? भगवान आत्मा शुद्ध सच्चिदानंदमूर्ति परमानंद है, उसका संवेदनमेंसे सम्यग्दर्शन प्रतीत करके, उसमें उपपत्ते अपना शुद्ध स्वभावका विजय होना, विजयपताका झलते है. समझमें आया? प्रभु आत्माकी शुद्धतामें विजय होता है, और अशुद्धताका नाश होता है, आ उसको धर्म अने निर्जरा कहेनेमें आता है. “ईच्छा निरोध तपः ईच्छाका रोकना ताका नाम तप है....” भगवान तो ऐसा कला है भाई, तेरा अपवास अने उषोदरी ने बार प्रकारका तप जो है, बारैय प्रकारना तपकी क्रिया राग है. ओ अब्यंतर हो छ प्रकारका, के बाह्य छ प्रकारका हो, सबमें विकल्पका उठना भेदरूप रागका होना है वो भरेभर अब्यंतर तप नहीं.

(श्रोता : तो उसे निर्जरा क्यों कला?) वो निर्जरा निमित्तसे कला. निर्जराका कथन दो प्रकारका यलते है, निर्जरा दो प्रकारसे नहीं. समझमें आया? निर्जराका कथन दो प्रकारसे यलते है. बाह्य तप निर्जरा वो निमित्त देभकर अंतरमें ईच्छा पुण्य - पापकी रोककर शुद्धिकी आनंदकी अमृतका वेदन विशेष हो जाय, आ उससे निर्जरा होती है और बाह्य तप साथमें निमित्त तप देभकर, सड्यर देभकर, उपचारसे व्यवहारतप है ऐसा आरोप करनेमें आया है. समझमें आया? ओ व्यवहार तप वो तप है ही नहीं. आलाहा! समझमें आया? कहेते है के व्यवहार सम्यग्दर्शन - अपना शुद्ध यैतन्य, निर्विकल्प उसकी श्रद्धा ने परिणति उसका नाम निश्चय सम्यग्दर्शन है, उसके साथ देव-गुरु-शास्त्रकी श्रद्धाका राग और पंथ मलाव्रतका भी परिणामका विकल्प वो यारित्र व्यवहार, अने आ देव-गुरु-शास्त्रकी श्रद्धाका राग व्यवहार समकित.

समकित दो प्रकारका नहीं. समकित सलित कथनी निरूपण, निरूपण दो प्रकारका यलते है. अक स्वआश्रय, अक पराश्रय. स्वआश्रय यैतनकी श्रद्धा अनुभवमें होना, निर्विकल्प आत्माका अनुभव होना. ओहोहो! समझमें आया? आ उसको निश्चय

नाम सख्या सम्यग्दर्शन कहेते है. साथमें राग देव-गुरु-शास्त्रकी श्रद्धा, नव तत्त्वकी भेदवाणी श्रद्धा आ उसको निमित्त देभकर, साथमें रहेनेवाला देभकर व्यवहारसे निमित्तको अनुकूल देभकर, व्यवहारसे... निश्चयसे अनुकूल नहीं है. समझमें आया? ओ तीव्र कुगुरु-कुशास्त्र - कुदेवकी श्रद्धा निकल यूकी है और नवतत्त्व वीतराग कहेते है अैसा भेद पाउकर उसका विकल्पकी श्रद्धा है अैसा निमित्तको निश्चय सम्यग्दर्शनमें व्यवहारसे अनुकूल मानकर उसको आरोप कडा के वो सम्यग्दर्शन है. (पर वो) सम्यग्दर्शन है नहीं, है नहीं उसको सम्यक् कहेना उसका नाम व्यवहार है. त्भारे वात त्भाई! समझमें आया? जो यीज जैसी है अैसी निश्चय कहेते है. व्यवहार तैसी बात करते नहीं, व्यवहार अन्यथा कहेते है. अे द्रो नयका कथन शास्त्रमें यले, अंदरमें कहे के आ शास्त्रमें लिखा है ने! लिखा है त्भैया! कथ नयका कथन है? उपयारका है? व्यवहारका है? निमित्तका है के यथार्थका है? अैसा यथार्थ त्भान हुअे बिना, अेकीला रागकी क्रियाको सम्यग्दर्शन मान लेना मिथ्यादृष्टि है. समझमें आया?

अैसा अपना आत्माका सम्यग्ज्ञान-आत्मज्ञान, शास्त्रज्ञान नहीं. आछाछा! अपना आत्मा शुद्ध अभंडानंदका अंदर स्वज्ञेयको वर्तमानज्ञानकी पर्यायसे अभेद डोकर... अभेद डोकर, जो ज्ञान स्वसंवेदनका विकास हुआ उसका नाम निश्चय सम्यग्ज्ञान है. समझमें आया? और उसके साथ शास्त्रका ज्ञान विकल्पात्मक कडो, निमित्त अनुकूल, कुशास्त्रका ज्ञान नहीं अैसा शास्त्र, जैन शास्त्रका ज्ञान विकल्पात्मक ने निमित्तको गणकर सलयर देभकर, सम्यग्ज्ञान व्यवहारसे आरोपसे कडा है. सम्यग्ज्ञान है नहीं. समझमें आया? अैसे सम्यग्यारित्र. आ दर्शन, ज्ञान, यारित्र पीछे तप आता है के नहीं? अैसे यारित्र अपना स्वरूपमें लीनता, स्वरूपमें रमणता, स्वभावमें यरना. यरना, रमना, अतीन्द्रिय शांतिका रसका उग्रपणे वेदन, उसका नाम त्भगवान निश्चय नाम सख्या यारित्र कहेते है. अैसा यारित्रके साथमें रागकी मंदताका, पंयमलाव्रत ने बारव्रतका विकल्प आदि देभकर, निमित्तकी व्यवहारसे अनुकूलता देभकर वो यारित्र है अैसा आरोप करनेमें आया है, वो यारित्र है नहीं. पंयमलाव्रत ने बारव्रत अे तो पहेले आ गया, पीछे आ यलते है ने आ तो निर्जराकी बात यलती है. समझमें आया? क्यां गया नवरंगत्भाई? समज्जानुं आ? त्भारे वात त्भाई!

व्यवहारसे निश्चय डोय तो आरोप करनेकी यीज है, वास्तविक यीज नहीं, अे तो पहेले आ गया. पंयमलाव्रतका परिणाम यारित्र नहीं. मुनिको पंयमलाव्रतका परिणाम निश्चय आत्मज्ञान ने दर्शन ने स्थिरताके साथमें यारित्र नहीं. अट्टावीस भूणगुण

ચારિત્ર નહીં પણ નિમિત્તકી વ્યવહારસે અનુકૂળતા એસા ઓ ભૂમિકામેં રાગ આયા બિના રહેતે નહીં. ભૂમિકામેં એસી યોગ્યતા વ્યવહાર, ઈસસે નિશ્ચય નહીં હો જાતા હૈ. ઈતની અપેક્ષા ગણકર ઉસકો ચારિત્રકા આરોપ દેનેમેં આયા હૈ. સમજમેં આયા? તીવ્ર પુણ્ય પરિણામસે હટકર તીવ્ર પરિણામ પાપમેં આતે નહીં, અને ઈતના વ્યવહારકી અનુકૂળતા દેખકર પંચમહાવ્રતકો ચારિત્ર કહા, ચારિત્ર હૈ નહીં. નિરૂપણ દો પ્રકારકા હૈ, વસ્તુ દો પ્રકારકી નહીં. વસ્તુ દો પ્રકારકી નહીં, વસ્તુ એક પ્રકારકી હૈ.

એમ તપ હવે અહીંયા ચાલતો અધિકાર સમજમેં આયા? “ઈચ્છા નિરોધ તપ:....” ભગવાન આત્મામેં, અતીન્દ્રિય આનંદકા, અમૃતકા સ્વાદમેં ઈચ્છા હી ઉત્પન્ન નહીં હોતી. લોકો કહેતે હૈ ભગવાને ક્યોં બાર વર્ષ તપ ક્રિયા? એસે કહેતે હૈ ધન્નાલાલજી ક્યા? મહાવીર ભગવાને બાર વર્ષ તપ ક્રિયા તબ ઉસકો કેવલજ્ઞાન હુઆ, નિર્જરા હુઈ તો કેવળજ્ઞાન હુઆ, અરે પ્રભુ! સુનતો સહી. એ ભગવાને ક્યા ક્રિયા થા ને કેસે ઉનકો લાભ હુઆ વો અંતરકી બાતું હૈ. બહારકા આહાર તો છ માસ, છમાસ ન મિલા, નહીં મિલનેકા થા. સપ્તમાસમેં આહાર તો નહીં મિલનેકા થા, વો મેં છોડા એસા હૈ નહીં ઔર ઓ તરફકા વિકલ્પ હૈ કે મેં છ મહિના આહાર નહીં કરુંગા, વો વિકલ્પભી પુણ્યભાવ હૈ, વો ભી નિર્જરા નહીં, તપ નહીં, શાંતિ નહીં, અમૃતકા સ્વાદ નહીં. સમજમેં આયા?

ભગવાન અમૃતકા નિધિ અતીન્દ્રિય અમૃતકા સ્વાદ, જિસકા સ્વાદકા આગળ ઈચ્છા હી છ મહિના સુધી આહારની ઉત્પન્ન ન હુઈ. સમજમેં આયા? ઈચ્છા નિરોધ કહા યે બરાબર હૈ પણ એ ઈચ્છા હુઈ થી ને અટકા દિયા (એમ નહીં) સમજમેં આયા? શાસ્ત્રતો શાસ્ત્રકી ભાષાસે કથન કરે. આ ઈચ્છા નિરોધ તપ: ક્યા ઈચ્છા ઉત્પન્ન કી ઔર ઉસકે કાળમેં નિરોધ ક્રિયા? વો વિકલ્પ પહેલે થા કે આહાર ન કરું. ભાન થા અપના શુદ્ધ શ્રદ્ધા, અનુભવ જ્ઞાતાદષ્ટા, અપના શુદ્ધ ઉપયોગ વધારનેકે કારણ વો નિમિત્તમેં એસી ઈચ્છા સહેજ આહાર છોડ દૂં. આહાર તો છૂટા હી પડા હૈ. આહાર કાંઈ આતા થા ને છોડ દિયા? એસી ઈચ્છા હૈ ઉસકો મેં છોડ દૂં? ક્યા છોડે? ઈચ્છા આનંદકા સ્વાદમેં ઉત્પન્ન હુઈ નહીં, ખુદ ઈચ્છાહી ઉત્પન્ન નહીં હુઈ. સમજમેં આયા? આ ઈસકો ભગવાન નિર્જરા નામ ધર્મકી વૃદ્ધિ, શુદ્ધિકી વૃદ્ધિ અને અશુદ્ધતાકા નાશ કહેનેમેં આતા હૈ. સમજમેં આયા? આ તો ક્યાંના ક્યાં તપ લગાવે. પાંચ ઉપવાસ ક્રિયા, તપ હૈ. કુછ તો લાભ હૈ કે નહીં? વ્યવહાર હૈ કે નહીં? નિશ્ચયકે બિના નિમિત્તકા આરોપ ભી કિસકો આતે હૈ? સમજમેં આયા?

ચાવલ હી નહીં તો બોરીકો ક્યા ચાવલકી બોરી યે કિસકો કહા ? ચાવલ હી નહીં.... ચાવલકી બોરી - બોરી કહેતે હૈ ને! ગુણી, થેલા-થેલા પણ ચાવલ હી હૈ નહીં ને ખાલી, કોથળા - બારદાન, બારદાનકો ચોખાકા બારદાન કેસે કહા ? એકલા ચોખા ચારમણ હૈ, ચોખા સમજેને ? ચાવલ. તો અઢી શેર બારદાન હૈ તો ઉસકે સાથમેં તોલા જાતા હૈ. ચારમણ અઢીશેર. વો પકનેમેં કામ આતા નહીં. અઢીશેર(કોથળા) તો ચાર મણ અઢીશેર કુંવરજી ભાઈ ! મજૂર બોલેને બધા અમારે નટુની... મજૂરની દુકાન જોડે હતીને ? ઓલા મજૂર બોલે ચાર મણ ને અઢીશેર. મેં કહ્યું ચાર મણ અઢીશેર આ કોથળા સહિત બોલતા લાગે છે. હેં ? એમ બાહ્ય તપ. ઈચ્છા અશુભકી ટળી ઔર શુભ હુઈ અને શુભરહિત જિતની શાંતિ ને આનંદકા વેદન હૈ આ ઉસકે સાથ બાહ્યતપકા બારદાનકો સાથમેં ગણકર ઉસકો તપ વ્યવહારસે કહેનેમેં આયા હૈ.

એ આત્માકા આનંદકા ઈચ્છા નિરોધમેં જો આનંદ હોતા હૈ ઉસમેં વો ઈચ્છા કામ આતી નહીં. બાહ્યતપ કિંચિત્કર હૈ નહીં. બાહ્યતપ-અંતરતપમેં કિંચિત્કર કાર્ય કરતે નહીં. ઓહોહો ! સમજમેં આયા ? નિશ્ચય સમ્યગ્દર્શનમેં વ્યવહાર સમ્યગ્દર્શન અકિંચિત્કર હૈ. આહાહા ! ચંદુભાઈ ! પણ આ વ્યવહાર ને વ્યવહાર, વ્યવહાર - વ્યવહાર. અમે વ્યવહાર અને નિશ્ચય બેય માનીએ છીએ, એ લોકો એક નિશ્ચય માને છે, પ્રભુ ! સાંભળ ભાઈ ! વાત આકરી. બાપુ ! એ તને નિશ્ચય વ્યવહારના ઊંડા ઘર.... સમજાય છે કાંઈ ? એ આત્મા નિશ્ચય જ્યારે આત્માના સ્વઆશ્રયે અખંડ પરમાત્મ સ્વરૂપ મેરા ઉસકી અનુભવમેં પ્રતીત હો તબ સાથમેં રાગ આતા હૈ, વો અકિંચિત્કર સમ્યગ્દર્શનમેં હોકર ભી વ્યવહારકા આરોપ આતે હૈ. જો કિંચિત્કર હો તો ઉસકો વ્યવહાર કહેનેમેં આતા નહીં. સમજમેં આયા ?

એસે આત્માકા સમ્યગ્જ્ઞાન - આત્મજ્ઞાન - આત્મદ્રવ્યકા જ્ઞાન - આત્મભાન વો અંતરકા આત્માસે સમ્યગ્જ્ઞાન હુઆ વો તો યથાર્થ ચોખા હૈ, ચાવલ હૈ. સાથમેં શાસ્ત્રજ્ઞાનકો વિકલ્પકો વ્યવહારજ્ઞાન કહા, વો સમ્યગ્જ્ઞાન માટે અકિંચિત્કર હૈ. આહાહા ! નિશ્ચય સમ્યગ્જ્ઞાન માટે શાસ્ત્રજ્ઞાન અકિંચિત્કર હૈ. ચંદુભાઈ ! આહાહા ! અરે ભગવાન ! આ જીવ અકિંચિત્કર હૈ સમ્યગ્જ્ઞાનકા કાર્યને માટે, આ ઉસકો સમ્યગ્જ્ઞાન કહેના ઉસકા નામ આરોપ હૈ. વ્યવહાર હૈ. વ્યવહાર હૈ ઉસમેં કુછ માલ બાલ હૈ નહીં. અહીં તો વ્યવહારમેં સબ રખ દિયા, નિશ્ચયકો ઉડા ડાલા. સમજમેં આયા ? એસે ભગવાન આત્મા અપના શુદ્ધ ચૈતન્યકા અનુભવ ઉપરાંત સ્વરૂપકી સ્થિરતા, અવિકારતા, નિર્મળતા, શાંતિકી બઢવારી પર્યાયમેં હુઈ ઉસકા નામ ચારિત્ર. ઔર પંચમહાવ્રતકા પરિણામ અકિંચિત્કર ચારિત્ર માટે હૈ. આહાહા ! અકિંચિત્કર

न हो तो उसको व्यवहार ही नहीं कहेनेमें आता है. व्यवहार कछो के निमित्त कछो. नहींतर तो उसका कर्ता हो ज्ञाय तो तो स्वभावका कार्य उसने किया ऐसा ओक यीजका दो कार्य किया. निश्चय भी कार्य किया ने व्यवहार भी कार्य किया ऐसा है नहीं. समजमें आया? तो पंचमहाव्रत ने अष्टावीस भूणगुण भी अपना यारित्रमें अर्कित्कर है. आ उसको निमित्तकी नीचे नहीं पडता देभकर भूमिकाके योग्यवशात् भाव देभकर, आरोप करके यारित्र ऐसा कहेनेमें आया है. उवे ऐसा तप.

आराधना यार प्रकारकी होती है ने! दर्शन-ज्ञान-यारित्र ने तप. तो आ तपका बोल यहां आया है ताकडे. समजमें आया? तो कहेते है “**ईश्याका रोकना ताका नाम तप है....**” भगवान आत्मा ये तो विकल्पका भदबदाट है, मैं छोड दिया, मैं अपवास किया और आहार छोड दिया. आहार छोड दियाका अभिमान वो ही मिथ्यात्व है. क्या वो आहार तेरे पास आना था के ते शुभईश्या हुई तो रुक गया आनेको? धन्नालालख! क्या कवल आना था? थाणीमें पडा है रोटी, दान, भात, शाक - नहीं पाना है, मेरेको आज उपवास है यालो, तो क्या ये मुजमें आनेकी यीज थी और तेरे ईश्या हुई तो तें छोड दी? भ्रमशा है. समजमें आया? वो यीज आनेकी थी नहीं मुजमें उसका परावर्तनका नियममें वो यीजका त्यांही रहेना था, अहीया सुधी आना नहीं था, उसकी ईश्या मान्या के मैं छोड दिया.

परद्रव्यका स्वामी छोकर मिथ्यादृष्टि होता है. समजमें आया? और जो ईश्या हुई के मैं छोडा आ ओ ईश्यामें पश मेरे कुछ लाभ है, पुण्यमें कुछ लाभ है ऐसे माननेवाला मिथ्यादृष्टि अज्ञानी मूढ है, उसको तो निश्चयने व्यवहारमेंसे ओकेय होता नहीं. समजमें आया? पश जब आत्मा ईश्या उत्पन्न न हो, औसी निरीश्याक निर ईश्या विनानी रमशता, विजय यैतन्यका हुआ, उंकाकी योट पर आत्माका आदर छोकर अपना विजय शुद्धिकी हुई. समजमें आया? तब अशुद्धताका नाश होता है, अशुद्धताकी उत्पत्ति होती नहीं अने कर्मका गलना होता है उसको निर्जरा कहेते है पश ओ निर्जराके साथमें आ शुभ विकल्पने बाह्यतप है, उपवास, उणोदरी वगेरे... अरे! विनय, वैयावय्य... विनय, वैयावय्य ये सब विकल्प है. ओहोहो! अरिहंतका विनय करुं, गुरुका विनय, शास्त्रका विनय सब विकल्प है. समजमें आया? आ ओ विकल्पको व्यवहार तप कहेनेमें आया है, उपचारसे, है ये अर्कित्कर है.

निश्चय अपनी शुद्धिका विजयमें ये बाह्यतपकी ईश्या अर्कित्कर है. कंईपश आत्माका कार्य करनेमें ताकात नहीं. आ विरुद्ध कार्य करनेकी ताकात है. समजमें आया?

ઔર ઉસકે આશ્રયતો બંધ હોતા હૈ. પુણ્યબંધકા કારણ વિરુદ્ધ કાર્ય કરતે હૈ, એટલે કહ્યું કે “શુભ-અશુભ ઈચ્છા મિટે ઉપયોગ શુદ્ધ હોય....” દેખો શુભ ને અશુભ દો હી ઈચ્છાકી ઉત્પત્તિ ન હો મિટેનો અર્થ ઈ. સમજમેં આયા? “શુભ ને અશુભ ઈચ્છા મિટે....” મિટે એટલે કે ઉત્પત્તિ ન હો, ઉત્પત્તિ ન હો ત્યારે આનંદકી શાંતિકી ઉત્પત્તિ હો એ ઉપયોગ શુદ્ધ હૈ ઉસકો શુદ્ધઉપયોગ કહેતે હૈ અને શુદ્ધ ઉપયોગ હી નિર્જરા, ઉસકો નિર્જરા કહેનેમેં આતા હૈ. વાસ્તવિક નિર્જરા વો હૈ અશુદ્ધતાકા નાશ ઉપચારસે, કર્મકા નાશ ભી ઉપચારસે નિર્જરા કહેનેમેં આતા હૈ. સમજમેં આયા? “શુભ અને અશુભ ઈચ્છા મિટે, ઉપયોગ શુદ્ધ હોય તહાં નિર્જરા હો હૈ ત્યાં આત્માકી શાંતિકી બઢવારી હોય તાતેં તપકરિ નિર્જરા કહી....” વો કારણસે વ્યવહારતપ કરીને નિર્જરા ઉપચારસે કહેનેમેં આયા હૈ.

“યહાં કૌઉ કહે આહારાદિરૂપ અશુભકી તૌ ઈચ્છા દુરિ ભયે હી તપ હોય....” પ્રશ્ન કર્યો પ્રશ્ન. આહારાદિરૂપ અશુભકી ઈચ્છા, આહાર કરના તો અશુભ હૈ. સમજમેં આયા? અહીંયા તો સાધારણ બાત ક્રિયા, સંસારકી અપેક્ષા હોં. મુનિકો આહાર કરનેકી ઈચ્છા યે અશુભ નહીં. પાછા એસા કોઈ કહ દે કે મુનિકે આહાર કરનેકી ઈચ્છા એ પાપ હૈ એસા નહીં. અહીં તો ગૃહ્ણિપણે જો કરતે હૈ સમજમેં આયા? “આહારાદિરૂપ અશુભકી તૌ ઈચ્છા દુરિ ભયે તપ હોય....” ઓલો શિષ્ય પ્રશ્ન કરે છે હોં! “પરંતુ ઉપવાસાદિ ને પ્રાયશ્ચિતાદિ શુભકાર્ય હૈ....” ઉપવાસ કરના, રસકા ત્યાગ કરના, કાર્યોત્સર્ગ કરના, પ્રાયશ્ચિત કરના, વિનય કરના, વૈયાવૃત્ય કરના એસા જો હૈ. ચલતી હૈ તો યે બારહ તપકી બાત, અભ્યંતરકી પીછે આયેગા, સમજે? પણ છતાં પ્રાયશ્ચિત એક સાથ લે લિયા હૈ. ચાલતી તો સાથમેં બાહ્યતપકી બાત ચલતી હૈ, પણ ઉસમેં અભ્યંતરતપ ભી પ્રાયશ્ચિતાદિ સાથમેં શિષ્યકે પ્રશ્નમેં આયા હૈ, આ ગયા હૈ. એ ઉપવાસ, ઉણોદરી (અલ્પ પેટમાં રખના), રસકા ત્યાગ, પ્રાયશ્ચિત, વિનય, વૈયાવૃત્ય આદિ શુભકાર્ય હૈ. ઈનકી ઈચ્છા તો રહે. શિષ્યકા આ પ્રશ્ન ક્રિયા કે ઉસકી તો ઈચ્છા રહતી હૈ?

“તાકા સમાધાન....” એ “જ્ઞાનીજનનિકેં ઉપવાસાદિકકી ઈચ્છા નાહીં હૈ....” આહાહા! ધર્મા આત્મા સચ્ચિદાનંદ શુદ્ધ નિર્વિકલ્પ આત્માકા ભાસ-વેદન હુઆ, એને એ ઉપવાસકી ઈચ્છા નહીં. સમજમેં આયા? એક શુદ્ધ ઉપયોગકી ઈચ્છા હૈ. અંતરમેં ઠરું, અંતરમેં ઠરું, શુદ્ધમેં પકડું, સ્વરૂપ જ્ઞાયકકા મેં પકડ કરકે આનંદમેં જુલું એસા શુદ્ધ ઉપયોગકી સમ્યગ્દષ્ટિકો ઈચ્છા હૈ. સમજમેં આયા? ઓહોહો! ભારે ગડબડ ભાઈ! જ્યાં આણે ઈચ્છા કરી ને આ ઈચ્છા રોકી એટલી અશુભ ઈચ્છા રોકી એટલો તો શુભ ખરો કે

नहीं? धूणमांय तप नहीं. सुनने! मिथ्यादृष्टि है. अशुभ ईश्वरा रोकीने शुभ हुँ उसमें तप मानते है - निर्जरा तत्त्वकी अयथार्थता है. तत्त्वार्थ श्रद्धानमें निर्जरा तत्त्वका क्या स्वरूप है उसकी उसको भबर नहीं.

“ज्ञानीको एक शुद्ध उपयोगकी ईश्वरा है....” हवे आव्युं. यंदुभाई! हवे आव्युं. “उपवासादि किये शुद्धोपयोग बधे है. तातैं उपवासादि करे है....” क्या कहेते है? उपवासादिक - जो शुद्धोपयोग बढे तो अनंतबेर उपवासादि किया. छ - छ मछिनाना उपवास अमवी अने मवी अनंतबेर किया है पण कहेते है के ज्ञानीमें भावना क्या है? के मैं आज आहार करनेकी ईश्वरा नहीं और हेतु क्या है के निवृत्तिमें मेरा शुद्ध उपयोग अंतरमें रमे समजमें आया? ओ निमित्तका लक्षसे तो हटकर मैं मेरा प्रवृत्तिमें जरी आहारकी ईश्वरा आवे ओ प्रवृत्ति रुक जाय तो मेरा यैतन्य उपर ओकात्र होनेका मेरे अवसर मिले. पण ओकात्र हो तब ओ बहारका त्यागको निमित्त कहेनेमें आता है. समजमें आया? तो कहेते है “उपवासादिक किये शुद्धोपयोग वधे....” आमां ठींघा अर्थ करे. यंदुभाई! आ तो बे-त्रण वार आवी गई छे वात (श्रोता : ...) पण जेने शुद्ध उपयोग वधे अने उपवासादिने निमित्त कहेवामां आते है. औसा उपवास तो अनंतबैर किया ‘मुनिप्रतधार अनंतबैर श्रीवक उपजायो पण आतमज्ञान बिन लेश सुभ न पायो.’

वस्तुकी अंतर अनुभवदृष्टि अण्डानंद परमात्मा प्रतीतमें अनुभवमें न आवे और ऐकीला उपवासादि कियासे शुद्धउपयोग बढे औसा तीनकालमें होता नहीं. समजमें आया? ओ व्यवहारका कथन आया, निमित्तका कथन आलाला! पहेले कला था के निमित्त ने व्यवहार अकिंयित्कर है. यंदुभाई! आंड़ी... आंड़ी किंयित्कर कला भाई! अरे भगवान! ओ तो धर्मात्माको मैं... आज आठम है, यौदश है, आज मेरे आहारकी ईश्वरा नहीं, औसा छोकर उसकी भावना क्या है? स्वरूपमें लीन निवृत्तिसे मेरा आत्माको पकडकर मैं आत्माका आनंदमें ठूमूं, आनंदमें अंदर डोलूं औसा शुद्धउपयोगकी ज्ञानीकी भावना है. ये अपवासकी भावना नहीं. समजमें आया? के ईश्वराकी भावनाने औसा त्याग करूं ने औसी भावना नहीं. आलाला! लक्ष्मीयंदुल! औसी बात है.

दस लक्षणी पर्व करते है. ओहोहो! केवा तप करे छे ने कंई आ. आ रत्नत्रय, षोडशकारणभावना, रत्नत्रय ओ यलेगा. अपवास, अपवास निर्जरा... निर्जराना षोषा, निर्जराना षोषा अटले निर्जरा ईर्जरा है नहीं, बारदान है. यैतन्यदण निर्विकल्प यैतन्यआत्मा वर्तमानमें अंतरभास हुंओ बिना वर्तमानमें शुद्ध उपयोग कहांसे आते है?

સમજમેં આયા ? વર્તમાન પર્યાયમેં ત્રિકાળદ્રવ્ય શુદ્ધ આનંદકંદ હૈ એસા ભાસ હુએ બિના ઉસમેં લીન હોના હૈ એસી લીનતા કહાંસે આયેગી ? પહેલી તો ખબર નહીં કે ચીજ ક્યા હૈ અને કિસ તરફસે મેરે ઢલના વળના હૈ ? એકીલા બાહ્યતપ કરકે એસા માને કે અમારા શુદ્ધઉપયોગ વધારવા માટે, શુદ્ધ ઉપયોગ વધવા માટે હૈ. સમજમેં આયા ? એસા હૈ નહીં. “તાતેં ઉપવાસાદિક કરે હૈ વળી ઉપવાસાદિકસે શરીરકી....” દેખો. ઉપવાસ, રસત્યાગ, કાયોત્સર્ગ આદિ “શરીરકી અને પરિણામનિકી શિથિલતાકરિ....” એમ જાણે કે આ તો હવે શરીર જીર્ણ થાય છે, સહનશીલતામેં ભી કમી હો જાતી હૈ. સમજે ? એસા “પરિણામનિકી શરીરની શિથિલતાકરિ શુદ્ધોપયોગ શિથિલ હોતા જાને....” આમ કહેતે હૈ.

શુદ્ધોપયોગમેં બરાબર જમાવટ નહીં હોતી હૈ એસા નિમિત્ત શરીર મંદ હો ગયા ઓર પરિણામમેં ભી ઈતની ઉગ્રતા રહી નહીં તો આહાર કર લેતે હૈ. ક્યા ક્રિયા(કહા) ? સમજમેં આયા ? “એ શિથિલ હોતા જાને તહાં આહારાદિ ગ્રહે હૈં. આહારાદિ ગ્રહે....” એટલે પ્રતિજ્ઞા ક્રિયા થા ને બીચમેં ગ્રહે વો બાત યહાં નહીં હૈ સમજમેં આયા ? ઓ બાત નહીં પણ પીછે જાણે કે હવે શરીર આમ કતૃત્વ પરિણામમાં નથી, એ એકાસન અપવાસ કરે, ફિર ઉપવાસ ન કરે અને શુદ્ધની અંતરમેં જેમ એકાગ્રતા હોનેકા પ્રયત્ન કરે એસા પ્રયત્ન ચલે. “જો ઉપવાસાદિક તેં સિદ્ધિ હોય....” ઉપવાસ, ઉણોદરી, રસકા ત્યાગ ઉસસે જો આત્માકા નિર્જરા અને શુદ્ધિ હોય “તૌં અજિતનાથાદિ ત્રેઈસ તીર્થકર....” ઋષભદેવ ભગવાનને તો વળી છ મહિનાકા તો ઉપવાસ થા અને દૂસરા છ મહિનાકા આહાર મિલા નહીં તો બાર મહિના હો ગયા પણ અજિતનાથ ભગવાન અને દૂસરા તીર્થકર ભગવાન પીછેથી પચાસલાખ કરોડ સાગરોપમમેં ઉત્પન્ન હુઆ. સમજમેં આયા ? દો અપવાસ ક્રિયા, તો તીર્થકરકી શક્તિ નહોતી ? તીર્થકરતો મહાન સમર્થ હૈ. સમજમેં આયા ?

કહેતે હૈ અને આદિપુરાણમાં તો એસે આતે હૈ બાત, કે ભગવાનને આહાર ક્યોં લિયા ? છ મહિના પણ પછી અપવાસ બાર મહિના હુઆ આહાર ક્યોં લેને જાતે થે ? કે સંતોકો ખ્યાલ આવે કે તીર્થકરોકો ભી જ્યારે ઈતના નભાવ નહીં હોતા, તો વો ભી આહાર લેતે હૈ એસા અનુકરણ કરાનેકો ક્રિયા એસા અદિપુરાણમેં પાઠ હૈ. સમજમેં આયા ? નહિતર તો શક્તિવાન હૈ મહા તીનજ્ઞાન, ચારજ્ઞાન મુનિ હુઆને ! ચારજ્ઞાન તો ક્યા જ્ઞાનમેં ઉપયોગ મૂકતા હોગા ? કે કલ આહાર ક્યા મિલેગા ? કયો બાજરો ક્યા ખેતરમાં વાવેલો અને ક્યાંથી રોટી આવશે એમ ઉપયોગ મૂકે ? સમજમેં આયા ? ચારજ્ઞાન થા, છ મહિના સુધી ગયે ને આયે ભોજન માટે, કોઈ તો એસા કહેગા કેવા સાધુ કહેવાય આ ? વળી તીર્થકર આજ તો

गये... पाछा आव्या तो कलमी गये - पाछा आव्या तो उपयोग तो मूकना था मनःपर्ययमें? अवधिज्ञान है, उपयोग तो मूकना था के कहांसे आहार मिलेगा? किस क्षेत्रसे मिलेगा? कैसा आहार मिलेगा? मिलेगा के नहीं? अरे भगवान! अरे ते कांई नवरा है अैसा उपयोग करनेको. आछाछा!

अवधिज्ञान ने मनःपर्यय ज्ञान प्रगटेल है तो ली क्या? उपयोग मूकवांमां उसमें लात्त क्या है? आछाछा! बाबुत्ताई! लोकोत्तर किया अने लौकिक कियाका बडा उगमशा आथमशा आंतरा है. लोको तो अैसा मान ले ल्यो, आ यार ज्ञानना धशी ई तो जैन अने अना भगवानने तो अेवा कहे, मोटा मोटा थईने वभाणे, पण गया केम? अेक दिन न मिला, बे दि न मिला, मास न मिला, दो मास मिला नहीं, यार - छ मास, पांय मास पछी विचार करना था के नहीं? अे लब्धरूप जे ज्ञान हुआ ओ मोक्षका कारण नहीं है. अवधि ने मनःपर्यय. समजमें आया? क्या कहेते है? अवधिज्ञान ने मनःपर्यय ज्ञान प्रगत हुआ ओ मोक्षका कारण नहीं, मोक्षका कारण पण अेक मति ने श्रुतज्ञान ही है अने ओ मति अने श्रुतज्ञान अपना स्वभावमें लपेट होता है उसको मोक्षका कारण कहेनेमें आता है. समजमें आया? बीयमें अैसा उपयोग उघाड हुआ, उपयोग करनेकी दरकार नहीं के आ मेरा काम करना है के मेरेको उपयोग देबना है? अवधि, मनःपर्ययका उपयोग करना मेरा काम उसमें क्या आया, मेरा काम क्या आया? धन्नालालज्ज! आछाछा! तब दूसराको बतादे के तभारे अैसा होगा ने तैसा होगा. अरे! क्या काम है उसमें?

मेरा यिदानंद भगवान मेरा वर्तमान मति-श्रुतज्ञान जे साधक मोक्षका कारण है. केवणज्ञानतो कारण है नहीं वो तो इण है. अवधिज्ञान, मनःपर्यय ज्ञानतो अे वयमें ऋद्धि... ऋद्धि वैभव है, वो यीज नहीं. मति-श्रुत अंतरमें वेदन अंतरमें उग्रपणे करना शुद्धि छोकर निर्जरा होती है. समजमें आया? तो ओ उपयोग तो सदा काम करते थे भगवान ऋषभदेवको अने अवधि, मनःपर्ययज्ञानना विकासका उपयोग देते नहीं. (श्रोता : ...) समजमें आया? भगवानतो आम जते थे आहार लेनेको. आछाछा! अरे! मेरेको काम मेरी शुद्धिका है. मेरे यैतन्यमें वास्तविकपणे अेकाकार होना, ओ मेरा कार्य 'नियमण य जं कज्जइ' सम्यग्दर्शन-ज्ञान-यारित्र निर्विकारी वो निश्चयसे करने लायक कार्य तो मेरा वो है. ओ अवधिज्ञान, मनःपर्ययज्ञान ओ उपयोगका कार्य तो मेरा है नहीं. यंदुत्ताई!

अरे भगवान! तो आ जडकी किया कार्य मेरा है. मैं यलता हूं, मैं बोलता हूं प्रभु! अे तेरी यीजमें नहीं अैसी बात है. समजमें आया? अरे! राग आया शुभ अे मेरा

કાર્ય હૈ અને કરને લાયક હૈ, સમ્યગ્દષ્ટિકી શ્રદ્ધાકા અનુભવમેં યે બાત નહીં. સમજમેં આયા ? મુળજીભાઈ ! ઓહોહો ! જુઓ આ વાસ્તુ છે ને આ પ્રભુભાઈ ! આ આત્માનું વાસ્તુ ચાલે છે, હા. અંદર બેઠા'તાને બેય ? બહુ આકરું એ વ્રત થઈ ગયા એને આ બે જણાને શેના વ્રત ચાલે છે આ ? સમજમેં આયા ? એ વાસ્તુ નામ ચૈતન્યવસ્તુ. એમાં વાસ્તવિકપણે શક્તિઓ વસેલી રહે આ એસા વસ્તુમેં અંદર ઘૂસ જાના. ઈચ્છાકો રોકકર ઘૂસ જાના. આ ઉસમેં વાસ્તુ અનાદિકાળસે નહીં ક્રિયા, એ ક્રિયા. સમજમેં આયા ? અનંત-અનંતકાળ હુઆ પણ ઓ વસ્તુ હૈ હોં ! ગોમ્મટસારમેં પાઠ હૈ. ગોમ્મટસારમેં નેમીચંદ સિદ્ધાંત ચક્રવર્તી, વસ્તુ કિસકો કહેતે હૈ ? કે જિસમેં શક્તિઓ, ગુણો, પર્યાયો વસે ઉસકો વસ્તુ કહેતે હૈ. ગોમ્મટસાર ! નેમીચંદ સિદ્ધાંત ચક્રવર્તી... જિસમેં ગુણ ને પર્યાય વસે, ઉસકો વસ્તુ - વસ્તુ, વાસ્તુ કહેતે હૈ.

એસે ભગવાન આત્મા ! ઈચ્છા નિરોધ, આંહી તપકી બાત ચલતી હૈ ને ! ઈચ્છા નિરોધ હોકર ઈચ્છાકી ઉત્પત્તિ નહીં ઓ બાહ્યકા તપ નિમિત્ત દેખકર ઉસકો તપ કહા, પણ ખરેખર વો તપ હૈ નહીં. ઉસસે હટકર અંતરમેં લીન હોતા હૈ - એકાકાર, ઉસમેં બાહ્યતપ બિલકુલ અકિંચિત્કર હૈ. અકિંચિત્કર હૈ તબ ઉસકો વ્યવહાર કહેનેમેં આતા હૈ. નહીંતર તો નિશ્ચયકા સથવારા ઉસકો કહેતે થે, નિશ્ચયકો સાથ આપ્યા. વો નિશ્ચયકો સાથ આપનારા નિશ્ચય હો જાતા હૈ. સમજમેં આયા ? વો કહેતે હૈ આમાં તો બહોત ગડબડ હૈ એક જણો કહેતે થે ભાઈ ! ઓલા વ્યાખ્યાન આવે ને કે અરે ! ભૈયા ઉણોદરી તપ દેખો, અમારે તો ઠેકઠેકાણે ધર્મ હૈ. બાર પ્રકારના તપમાં એક કોળીયો ઓછો ખાવ. સાત રોટી ખાતા હો ને છ ખાવ, ઉણોદરી તપ. તપ એ નિર્જરા, નિર્જરા એ ધર્મ અને ધર્મ એ મોક્ષની નજીક લાતે હૈ. (શ્રોતા : ધર્મ સમજવો પડશે) સમજમેં આયા ?

ક્યાં ગયા કેવલચંદભાઈ ! ત્યાં બેઠા છે એના ચિરંજીવે પ્રશ્ન કર્યો હતો મહારાજ ! ત્યારે આ રોટી છ ખાય તેમાંથી એક રોટલી ઓછી ખાય તો ઉણોદરી તપ થયો, ઉણોદરી તપ ધર્મ થયો. હવે એ ધર્મ વધારે કે અંતરના પરિણામ સુધરે એ ધર્મ ? એવી શૈલી પ્રરૂપે ! લો દેખો, ઉણોદરી તપ કહા હૈ કે નહીં ? બત્રીસ કવળકા આહાર હૈ, એક કવળ ઓછા લે તો ઉસકો ઉણોદરી તપ કહેતે હૈ કે નહીં ? તપસા નિર્જરા અરે ભગવાન ! એ તપસા નિર્જરા નહીં. તારા કોળીયા શું ? છ મહિના આહાર છોડી દે ને ! અહીં છ મહિના આહારની ઈચ્છા વિના નભે તો ભી તપ નહીં. આ ઉસસે હટકર શુદ્ધ ઉપયોગમેં રમે આ તબ વો ઉસકો વ્યવહાર તપ કહેનેમેં આતા હૈ. નિશ્ચય-વ્યવહારના ઝઘડા ભારે ભાઈ ! બે નયે જગત ભરમાયો હૈ. બનારસીદાસ કહેતે હૈ આપણે આતે હૈ ને વો સમયસાર નાટકમેં ! બે નયે જગત

ભરમાયો છે. નય પણ એક હી સત્યાર્થ કહેનેવાલી છે, વ્યવહારતો અભૂતાર્થ અષૂંતં અર્થ પ્રદ્યોતયતિ વ્યવહાર અસત્યાર્થ અસત્ય બાતકો પ્રગટ કરતી છે.

ભગવાન આત્મા અપના શુદ્ધ ઉપયોગમેં રમે તબ ચારિત્ર તે તપ છે. વ્યવહાર કહેતે છે કે યે સબ ક્રિયાને અનશન, ઉણોદરી ઉસકો ભી તપ હમ કહેતે છે. કહો, સમજમેં આયા? ઉણોદરી, વૃત્તિસંક્ષેપ, રસપરિત્યાગ. દેખો ભૈયા કાયકલેશ... પ્રાયશ્ચિત લિયા એ સબ વિકલ્પ છે. પ્રભુ તને ખબર નહીં. ઉસકો વ્યવહાર તપ કા આરોપ તો નિશ્ચયમેં લીન હો તો કહેનેમેં આતા, નહીં તો વ્યવહાર - વ્યવહાર નિરર્થક બંધકા કારણ છે, એ વ્યવહાર. (શ્રોતા : ધ્યાનધ્યાન...) એ વિકલ્પ છે ને અંદર? આ વ્યવહાર સબ એટલે આ અંદર આમ ધ્યાન કરો, ધ્યાન કરો. ક્યા ધ્યાન? વો તો વિકલ્પ છે, રાગ છે. (શ્રોતા : અંતરંગ પરિણામ ક્યા?) અંતરંગ તપ તો... વો બાહ્ય દેખનેમેં આતા છે ને! આગળ કહેંગે વો બાહ્યતપ લોકો દેખતે છે માટે બાહ્યતપ કહા, ઓ ભી આયેગા આગળ અને અભ્યંતર તપ તો લોકો નહીં દેખે એ અપેક્ષાએ, નહીંતર છે તો એ બાહ્ય, વો આગળ આયેગા પીછેકે પાનેમેં આતા છે દેખો, છે જુઓ, આતા છે. “જાણી ઈસસે નિર્જરા માની સંતુષ્ટ મત હો. અંતરંગ તપ વિષે પ્રાયશ્ચિત, વિનય, વૈયાવૃત્ય, સ્વાધ્યાય, ત્યાગ, ધ્યાનરૂપ ક્રિયાર્થે....” એમાં બાહ્ય પ્રવર્તતો “બાહ્ય તપવત્ જાનના જૈસે અનશન આદિ બાહ્ય ક્રિયા છે વૈસે હી યે બાહ્યક્રિયા છે. યે તો પ્રાયશ્ચિતાદિ બાહ્ય સાધન અંતરંગ તપ નાહીં....” પીછે એક પાના પીછે છે. સમજમેં આયા?

મોક્ષમાર્ગ પ્રકાશકમેં તો બહોત કુછ રહસ્યકા ઉદ્ઘાટન ક્રિયા છે. સમજમેં આયા? આ મકાનકા ઉદ્ઘાટન કરતે છે કે નહીં અંદર પ્રવેશ માટે? હા, આપેલું છે ને પહેલું કે સામાન્યકા વિશેષકા રહસ્ય મેં પ્રકાશ કરતા હૂં. મેં મેરી ઘરકી કલ્પનાકા નહીં, છે તો અપની ચીજમેંસે, કલ્પનાસે નહીં. ઓ સામાન્યપણે બાત કહા હો તો ઉસકો વિશેષ ખોલકર કળી - કળીકા, એક એક કળીકા પાંદડા ખોલકર બતા દિયા. જુઓ આ કમળ છે, આ કમળ છે. લ્યો, કમળમેં ઈતની-ઈતની કળી છે, ઓ કળીમેં ઈતના ઈતના પાન છે, બહુત સૂક્ષ્મપણે હો તો ખોલકર દિખાઉંગા. સમજમેં આયા? હવે એનેય એ અપ્રમાણિત ઠરાવે કેટલાક. આરે ભગવાન! કોણ જાણે શું થયું છે? જાણે એટલી બધી વિદ્વતાના અભિમાન, ભણ્યાના અભિમાન, પઢ્યા લિખ્યાના માન, ટોડરમલજી કહે આમાં આર્ષ વચન હોય તો અમે માનીએ.

કહ્યા'તાને! એક પંડિત કહેતે છે કે વ્યવહાર સમકિતકા વો નિષેધ કરતે છે, વ્યવહાર જ્ઞાનકા વો નિષેધ કરતે છે. એ જ્ઞાન, શ્રદ્ધા નહીં, વ્યવહાર ચારિત્રકો વ્યવહાર ચારિત્ર કહેતે નહીં વો ચારિત્ર નહીં. વ્યવહારતપકો તપ કહેતે નહીં, પણ હમારા આચાર્ય

કુંદકુંદાચાર્ય પંચાસ્તિકાયમે ધમ્માદિસદ્દહણં (સમ્મતં) વ્યવહાર સમકિત કહેતે હૈ. આર્ષ વાક્યમે તો વ્યવહારકો સમકિત કહા હૈ અને એ ના પાડતે હૈ. અરે! સુન તો સહી. ત્યાંય ના પાડી અગીયારમી ગાથામે સમયસાર, વ્યવહાર અભૂતાર્થ, જહાં જહાં પરકી અપેક્ષાસે કથન ચલા હો, ઉસકા નામ સમ્યગ્દર્શન હૈ હી નહીં. એ તો અગીયારમી ગાથામે કહ દિયા. વવહારોઽભૂદત્યો ભૂદત્યો દેસિદો દુ સુદ્ધણઓ. વ્યવહાર સદ્ભૂત ઉપચાર વ્યવહાર હો સ્વપર પ્રકાશક, સદ્ભૂત અનુપચાર વ્યવહાર હો, જ્ઞાન તે આત્મા - ભેદ, અસદ્ભૂત ઉપચાર હો— રાગ દિખનેમે આતા હૈ ને અપના જાનના. અસદ્ભૂત અણઉપચાર હો, ખ્યાલમે રાગ ન આતા હૈ પણ ખ્યાલમે આયા તો ખ્યાલમે હૈ. યે સબકા કથન વ્યવહારનયકા સબ અભૂતાર્થકર કરતે હૈ. ગુણ - ગુણીકા ભેદ ભી અભૂતાર્થનય હૈ. વીરજી ભાઈ! વીરજીભાઈને શંકા પહેલી પડી પહેલી. આ તો ત્યારે, કેવળજ્ઞાન પરનું? એ કેવળજ્ઞાન અપના નહીં? એમ પહેલું વાંચ્યું તું ને જ્યારે શંકા પડી હતી પહેલી, પછી વળી સાચી થઈ.

કેવળજ્ઞાન વ્યવહારનયકા વિષય. આહાહા! (શ્રોતા : એ પર્યાય છે ને) પણ એ કોને? એને ક્યાં છે? કેવળજ્ઞાનીને ક્યાં વ્યવહાર છે ને નિશ્ચય છે, એ તો પ્રમાણજ્ઞાન અખંડ હો ગયા. જિસકો સાધના હૈ સ્વભાવકી શુદ્ધિકી વૃદ્ધિ કરના હૈ, ઉસકો કેવળજ્ઞાનકી પર્યાય લક્ષમે લેતે હૈ તો વ્યવહાર હૈ, વિકલ્પ ઉઠતે હૈ. સમજમે આયા? ઓ સાધક જીવકો જિસકો શ્રુતપ્રમાણ હૈ, અને શ્રુતપ્રમાણમે નિશ્ચય ને વ્યવહારનય ઉઠતી હૈ, ઉસકો કહેતે હૈ કેવળજ્ઞાન પર્યાય, વ્યવહાર હૈ, અભૂતાર્થ હૈ. અભૂતાર્થ! રાડ નાંખી જાય (શ્રોતા : સુના નહીં.) નહીં સુના? ભગવાન! ઓ કઈ અપેક્ષાએ કહા? તેરા સાધક અપેક્ષાસે જો પ્રમાણજ્ઞાન હુઆ... સમજમે આયા? ક્યા પ્રમાણ? અપના ભૂદત્યમસિદો ખલુ ભૂતાર્થ ચૈતન્ય ભગવાનકે અવલંબનસે સમ્યગ્દર્શન હુઆ ઓર સાથમે ભાવશ્રુત પ્રમાણ ભી સાથમે પ્રગટ હુઆ. ભાવશ્રુત પ્રમાણ સાથમે પ્રગટ હુઆ, વો અવયવી શ્રુતપ્રમાણ ઓર ઉસકા બે ભાગ પાડના નિશ્ચય વ્યવહાર વો અવયવ હૈ. ઓ સમ્યગ્દષ્ટિકો પ્રમાણજ્ઞાન હૈ ને! પ્રમાણજ્ઞાનવાલાકો નિશ્ચય વ્યવહાર હૈ.

અજ્ઞાનીકો વ્યવહાર ત્રીન કાલમે હોતા નહીં. હજી જ્ઞાન સમ્યક્ ન હુઆ તો વ્યવહાર આયા કહાંસે ઉસકો? સમજમે આયા? ઓ કહેતે હૈ અરે! વ્યવહાર આતા હૈ એસા કહેતે હૈ. ભગવાને બાર વર્ષ તપ ક્રિયા. હેં? મુળજીભાઈ! સાંભળ્યું તું કે નહીં? વ્યાખ્યાનમાં આવે એવું સુખ કરીને, સુખે કરીને સુખ લિયા નહીં, સુખ કરીને આહાર લિયા નહીં, સુખ કરીને પાણી પીયા નહીં ત્યારે ભગવાનને બાર વર્ષે કેવળજ્ઞાન હુઆ. એ દુઃખી દુઃખી

હોગા. આહાહા! કષ્ટ બહોત સહન કરતે હૈ તો ઉસ સમય નિર્જરા હોતી હૈ. કષ્ટ સહન બહોત કરતે હૈ તો ઉસકા નામ તપ, કષ્ટ સહન કરનેમેં તો આર્તધ્યાન ઉત્પન્ન જો હોતા હૈ, વો તો પુણ્યબંધકા ભી કારણ નહીં, વો પાપ હૈ તો નિર્જરા તો કહાંસે આયી? ભગવાને એસી તપસ્યા નહીં ક્રિયા, ભગવાને તો આનંદમેં લહરમેં યે આનંદકા સેરડા અંદરથી જેમ દાબતે યે ને! સમજમેં આયા?

શું કહેવાય આ તમારા ફૂવારા? પાણીનો ફૂવારો હોય ને? આમ દાબે તો ફૂવારો ફૂટે એમ આનંદ પડયો છે અંતરમેં વીર્યસે એકાગ્ર હુઆ ફટ ફૂવારા ફૂટતે હૈ. પર્યાયમેં અતીન્દ્રિય શાંતિ ને આનંદકા જૂલના આ ઉસકા નામ ભગવાને બાર વર્ષ તપ ક્રિયા. બહારકા તપકો વ્યવહાર તપ ઉપચારસે કહેનેમેં આતા હૈ, યે વ્યવહારતપ બંધકા હી કારણ હૈ. બંધકા કારણકો નિર્જરાકા કારણ ઉપચારસે કહેનેમેં આયા હૈ, એ હૈ નહીં. કહો સમજમેં આયા? ભગવાન આ તીર્થકરકી બાત ચલતી હૈ ને? “દીક્ષા લેય દોય ઉપવાસ કેસે ધરતે... હૈ? ઉનકી તો શક્તિ બહોત થી.....” ભગવાનકી શક્તિ તો ઘણી થી, “પરંતુ જૈસે પરિણામ ભયે તેસે બાહ્યસાધનકરિ પરિણામ ભયે....” પરિણામ ભયા. આહાહા! બાહ્ય સાધન કહા. દો બાત હુઈ. “એક વીતરાગ શુદ્ધોપયોગકા અભ્યાસ ક્રિયા....” શુભરાગકા નહીં. આહાર છોડનેકા નહીં, અભ્યાસ તો અંતર દેખો. ઓહોહો! એ અંતર્મુખકા અભ્યાસ, શુદ્ધોપયોગકા ઉસને ક્રિયા હૈ, દૂસરા કોઈ ઉસને ક્રિયા નહીં, ઉસમેં નિર્જરા હોતી હૈ ને ઉસમેં શુદ્ધિકી વૃદ્ધિ હોકર કેવળજ્ઞાન હોતા હૈ.

“યહાં પ્રશ્ન - જો એસે હૈ તો અનશનાદિકકૌં તપસંજ્ઞા કેસે ભયી?....” પણ એને તપ કહું ને! કોથળાને ચોખા કહ્યા. બારદાનકો ચોખામેં ગિના કારણ ક્યા હૈ? પોપટભાઈ! “તાકા સમાધાન - ઈનકૌં બાહ્યતપ કહે હૈ સો બાહ્યકા અર્થ યહ હૈ જો બાહ્ય ઔરનિકૌં દીખે....” જુઓ આયાને. લોકો દેખે કે આણે અપવાસ ક્રિયા, શરીર જીર્ણ કર્યું, આજ આહાર મિલતા થા ને છોડ દિયા. કુટુંબમેં દસ માણસ હૈ, સબ ખાતે હૈ ને એકે ન ખાયા, એસે લોકોકો ખ્યાલ આજ ક્વળ ઓછા ક્રિયા. બત્રીસ ક્વળ, હંમેશા તો બહોત ખાતે યે સવાશેર અનાજ, સવાશેર શીરા, લડુ તીન ખા જાતે ને આજ તો દોહી ખાયા, લોકો દેખે, ક્રિયા અને આ ક્રિયા સમજે. “યહ તપસી હૈ....” બહાર દેખે આ તપસી હૈ. માસ-માસખમણના પારણા કર્યા તો તપસી નામ પડે, પણ ઈચ્છા નિરોધ કરીને શુદ્ધની વૃદ્ધિ હોય એને કંઈ તપસી કહે બહારમાં? (શ્રોતા : બહારમાં ક્યાં? અંતરમાં હોય એને) ક્યાં ગયા તપસી? કહો સમજાણું? જો તપસી નામ પડી ગયું આ મહિના-મહિનાના અપવાસ કર્યા છે એટલે.

“બહુરિ આપ ફલ તો જૈસા અંતરંગ પરિણામ હોગા તૈસા હી પાવૈગા....” પ્રભુ! ઓ બાહ્યકી ક્રિયા તો જૈસી હોગી ઓ હોગી પણ અંતરંગ તેરા પરિણામ શુભ - અશુભ ને શુદ્ધ હો ઐસા પરિણામ બંધ હોગા. કોઈ બાહ્યક્રિયાકે આશ્રયે બંધ તેમજ મુક્તિ હૈ નહીં, શુભાશુભ પરિણામ હો તો બંધ હોગા, શુદ્ધભાવ હો તો નિર્જરા હોગી. બાહ્યકી ક્રિયા અવલંબનસે કુછ હૈ નહીં. “જાતૈં પરિણામશૂન્ય....” લ્યો, પરિણામ શૂન્ય જુઓ વો ભી ટીકા કરતે હૈ બહોત પંડિતજી. “શરીરકી ક્રિયા ફલદાતા નાહીં....” એ શરીરકી ક્રિયા ફલદાતા આ પોકાર કરે. આ જૂઠું ઠરાવ્યું ને ભાઈ અને પછી આહાહા! લખે છે પત્રમાં બહુ લ્યો, સોનગઢવાળા કહેતે હૈ કે શરીરકી ક્રિયાસે પુણ્ય - પાપ હૈ હી નહીં. લાખ બાર નહિ અનંતવાર કહેતે હૈ. ભગવાન. (શ્રોતા : ...) સમજમૈં હૈ? એ ભગવાને મોકલ્યા હૈ. સમજમૈં આયા?

કહેતે હૈ કે “પરિણામશૂન્ય શરીરકી ક્રિયા ફલદાતા નાહીં....” શરીર ક્યા કરે? જડકી પર્યાય ઉસસે પુણ્ય હો સક્તા હૈ? શરીરકી ક્રિયામૈં ભલે ઐસા ઐસા હાથ ચલતા હો, ને પરિણામ હોવે અશુભ સમજે? વિચાર આયા દુકાનકા અને ભગવાનકે સામે હાથ જોડકર બૈઠે હૈ, અને પરિણામ આયા દુકાનકા, પુત્રકા. અરે! પાપ હૈ, શરીરકી ક્રિયાસે હોગા? કેમ કુંવરજીભાઈ! ખબર છે કે નહીં? એક્યાસીમાં ઈચ્છામિ ખમાસણા આમ કરતે થે અને એમને એમ ઊભા રહી ગયા, કાંઈ વિચારે ચઢી ગ્યા બીજાના. ગઢડે ૮૧ની વાત. ગઢડે-ગઢડે ઓગણીસ અને અઢાર, આડત્રીસ વર્ષ થયા. બેઠા હતા આમ ને આમ વિચારને રોક સકું? ઈચ્છામિ ખમાસણા આવતું તુંને આમ, એમાં ઊભા થયા પછી બેસાણું નહીં બધું બંધ થઈ ગયું તોય બેસાણું નહીં એમાં. એમ ને એમ લીન થઈ ગયા વિચારમાં. (શ્રોતા : ...) ધૂળનું ધ્યાન હતું - દુકાનનું હતું. સમજમૈં આયા? આ તો દૃષ્ટાંત અહીંયા.

“જાતૈં પરિણામશૂન્ય શરીરકી ક્રિયા ફલદાતા નાહીં....” સમજમૈં આયા? પરિણામમૈં શૂન્યતા હૈ, શુભ - અશુભકા ઠીકાણા નહીં, શુદ્ધતાકા ઠીકાણા નહીં ઓર “શરીરકી ક્રિયા ફલદાતા નાહીં....” (શ્રોતા : ...) નહીં, નહીં. એ તો પરિણામસે ફળ હૈ, શરીરસે ફળ હૈ નહીં. બંધકા કારણ પરદ્રવ્ય નહીં, બંધકા કારણ અપના અધ્યવસાય હૈ. વો નિર્જરા અધિકારમૈં આયા કે નહીં? પરવસ્તુ નિમિત્ત હૈ અધ્યવસાયમૈં પણ પરવસ્તુ બંધકા કારણ નહીં. સમજમૈં આયા? બંધકા કારણતો ઉસકા અધ્યવસાય હૈ. ઓ તો શુદ્ધકો ભી અધ્યવસાય કહેતે હૈ, શુદ્ધ અધ્યવસાય હો તો નિર્જરા હોતી હૈ. શુભ - અશુભ પરિણામકા અધ્યવસાય તો શુદ્ધકો ભી કહેતે હૈ. યહાં પ્રશ્ન જો “શાસ્ત્રવિષૈં તો અકામનિર્જરા કહી હૈ....” ઈ કરતાં તો અમે ઈચ્છાસહિત કરીએ છીએ એમ બતાના હૈ. “તહાં વિના ચાહિ ભૂખ - તૃષાદિ સહે

નિર્જરા હો હૈ....” જુઓ તર્ક કાઢ્યો. તર્ક નિકાલા કે તમે તો એટલું બધું લઈને પણ અમે તો ઈચ્છા સહિત ત્યાગ કરીએ છીએ, અને ઓલાને ઈચ્છા વિના સહન કરે તોય અકામ નિર્જરા, તો અમને તો કાંઈ સકામ થાય કે નહીં? સમજમેં આયા?

“ભૂખ - તૃષ્ણા સહે નિર્જરા હો હૈ તૌ ઉપવાસાદિકરિ કષ્ટ સહે કેસે નિર્જરા ન હોય?...” અપવાસ કરીએ ઉણોદરી કરીએ, છતી ચીજને છોડી દઈએ. છતી ચીજને થાળીમાં આવી આમ માવાના... માવાના જાંબુ, શેર સવાશેર ઘીમાં તળેલા ખાઓ. જામુન નહીં હોતા હૈ? તમારે ક્યા કહેતે હૈ વો, માવાના ગુલાબજાંબુ. તો દાંતકે અંદર, દાંતેય ન જોઈએ એમાં, અને ઘીમાં તળેલા, લસલસતા, લ્યો સવાશેર ખાઓ. હેં? નહીં, અમારે આ ખપે નહીં આ સ્વાધીનપણે ન ખાય, ઓલાને પરાધીનપણે અકામ નિર્જરા થાય અને તુમ સ્વાધીનપણે નિર્જરા ન કહો, મહારાજ બહુ ફેરફાર હૈ. સમજમેં આયા? અરે ભગવાન! બાત તો સુન. અકામ નિર્જરામેં ભી કેસા ભાવ હૈ અને કેસા નિમિત્ત બિના બના હૈ ઉસકા વિવેક કર. “અકામ નિર્જરા વિષે....” અકામ સમજે ને! ઈચ્છા નહીં થા ને સહન કરના હવે લાભ પરિણામ પણ શુભ હુઆ યે. “અકામ નિર્જરા વિષે ભી બાહ્ય નિમિત્ત તૌ વિના ચાહી ભૂખ - તૃષ્ણા સહના ભયા....” વિના ચાહે પ્રસંગ એવા આયા, બ્રહ્મચર્ય પાલના પડા. એસા કોઈ જેલરકો બિના ઈચ્છા ભૂખ-તૃષ્ણા સહન કરના પડા. “ઔર તહાં મંદકષાયરૂપ ભાવ હોય તો પાપકી નિર્જરા હોય....” મંદકષાયકા પરિણામ પુણ્યભાવ હો તો પાપકી અકામ નિર્જરા કહેનેમેં આતા હૈ.

“દેવાદિ પુણ્યકા બંધ હોય....” અકામ નિર્જરાવાળાને પણ મંદકષાય હોય તો પુણ્યબંધતે હૈ. એકલી બાહ્યકી ક્રિયા પરાધીન મિલી તો પરિણામ બિના બંધ હો જાતા હૈ અને અકામ નિર્જરા હોતી હૈ, એસા હોતા નહીં. “અર તીવ્રકષાય ભયે ભી કષ્ટ સહે પુણ્યબંધ હોય તો સર્વ તિર્યચાદિક દેવ હી હોય....” બધા ઢોર દેવમાં જાય પ્રાણીઓ જુઓને આ ઢોરો બિચારા કિતના દુઃખી કેટલાક તો ઓલા ગાયુ-બાયુને ઘાસ આપે, દૂધ આપે એટલે પણ વાછરડા હોય ઢગા ને એને ઘાસ મળે નહીં. આ ખેંચવું કે નહીં મહિનો સવા મહિનો. હવે વળી ઘાસ થઈ ગયું તો કહેતે હૈ કે બધા દુઃખી. આ મન રાડ નાંખી જાય. લથર - પથર એવા શરીર બિચારા છપ્પનિયામાં દેખા થા ને! ઓહોહો! સો-સો ગાયું, પચાસ-પચાસ ગાયું. ઓલો ભરવાડ ઊભો હોય આમ ધાબળો નાખીને. ગાયું ને આમ એક ગાય ઉપર આમ ધાબળો નાખી હોકે હોકે રોતા હોય. આમ છપ્પનિયામાં જોયું’તું. દસ વર્ષની ઉંમર હતી, રોવે. અરેરે! સો સો ગાયું ખલાસ થઈ ગઈ. ગાયોના આંખમાંથી આંસુ એટલી ભૂખ હોય ને બહુ આમ ગાયું સમજે? છપ્પનિયો... છપ્પનિયો દુકાળ.

સેંકડો ગાયું, ગાયું બેં બેં કરે તો ઓલો ભરવાડ જે ધાબળો હોયને આમ ઢોરો ઉપર નાંબે, આમ નાંખી દીધેલો એ મેં નજરે જોયું છે. આહાહા! સમજે? રોવે રોવે, ગાયના આંખમાંથી આંસુ ચાલ્યા જાય, આઠ-આઠ - દસ-પંદર - પંદર દી' થી ઘાસ ન મળે, એ છપ્પનિયાનો દુકાળ તો એને ને સ્વર્ગમાં જાય? (શ્રોતા : એમ ન થાય) જો મંદકષાયના પરિણામ હુએ બિના અકામ નિર્જરા હો, તો સબ સ્વર્ગમાં જાના ચાહિએ, ઈતના તો સેંકડો, લાખો ગાયું તો બહુ દુઃખી, હજારો ગાયું તો આ કૂવાની પાસે મરી ગઈ, કષાય મંદ હો! હા, અકામ નિર્જરામાં બાહ્ય નિમિત્ત ઈચ્છા વિના મિલા, પણ અંતરમાં કષાય મંદ હો તો પુણ્ય બાંધે તો પાપકી અકામ નિર્જરા હોતી હૈ. કહો સમજમાં આયા? સૌ બને નાહીં તો પુણ્ય પરિણામ હુએ બિના બાહ્ય કષ્ટ આયા, ઉસસે અકામ નિર્જરા હો એસે તો બને નહીં.

“તેસે હી ચાહિકરિ ઉપવાસાદિ કિયે....” દેખો ઈચ્છા કરી ને ઉપવાસ કિયા ઉણોદરી કિયા, રસપરિત્યાગ કિયા “તહાં ભૂખ તૃષાદિ કષ્ટ સહિયે હૈ (તો એ તો) સો યહ બાહ્ય નિમિત્ત હૈ....” બાહ્ય સંજોગ હૈ. “યહાં જૈસા પરિણામ હોય તેસા....” જુઓ. નિમિત્ત ઉડી ગયું. નિમિત્ત તો અન્ય છે, પરિણામ જૈસા હૈ એસા બંધ પડતે હૈ. “યહાં જૈસા પરિણામ તેસા ફલ પાવૈ. જૈસે અન્નકો પ્રાણ કહ્યા....” લ્યો અન્નને પ્રાણ કહું અન્ન સમા પ્રાણ નહીં આવે છે ને! લોકો કહેતે હૈ ક્યા અન્ન પ્રાણ હૈ? “એસે બાહ્યસાધન ભયે અંતરંગ તપકી વૃદ્ધિ હો હૈ તાતૈં ઉપચારકરિ ઈનકો તપ કહે હૈ....” લ્યો, એ અન્નને જેમ પ્રાણ કહ્યો ઉપચારસે, જો પ્રાણ ટિકનેકી અવસ્થા હો, તો અન્ન નિમિત્ત હૈ, ઉસકો પ્રાણ કહેનેમં (આયા હૈ) એમ અપના શુદ્ધોપયોગ આદિ અહીંયા તો અકામ નિર્જરા.

કષાયકી મંદતાકા પરિણામ હો તો બાહ્યસે નિમિત્ત કહેનેમં આતા હૈ. અને શુદ્ધોપયોગમં ભી બાહ્ય ઉપવાસાદિ શુદ્ધોપયોગ હુઆ, તો બાહ્ય ઉપવાસકો નિમિત્ત કહેનેમં આતા હૈ. નિમિત્ત તો એસા કિયા, પણ પરિણામમં શુદ્ધોપયોગ ન કિયા, તો કદી નિર્જરા કિચિત્ ભી હોતી નહીં. શુદ્ધ ઉસકો હોતી નહીં, પણ પાપકા બંધ હુઆ. મિથ્યાત્વ માનતે એસા માને તો. “એસે ઉપચારકરિ તપ....” જુઓ ઉપચાર ઉપચાર માળા નિમિત્ત તો ખરા કરતે હૈ. (શ્રોતા : ઓલા જરી વ્યવહારને ઉપચાર કહે છે) વ્યવહારને ઉપચાર હવે આંહી કહે કે વ્યવહારને અમે ઉપચાર કહીએ છીએ, શાસ્ત્રે કહું. પોતે શાસ્ત્રે કહું સમયસારમાં એક ઠેકાણે કહું વ્યવહાર તે ઉપચાર, નિશ્ચય તે અણઉપચાર તો યથાર્થ કહો. ક્યા કરે? આવા મનુષ્યદેહ મળ્યા એમાંય હજી શાસ્ત્રના અર્થ કરવામાં રોકાય, ઊંધા, તો કહેતે હૈ વો ‘જન્મ અંધનો દોષ નહીં આકરો, જાતિ અંધનો દોષ નહીં આકરો, જે જાણે નહીં અર્થ,

मिथ्यादृष्टि अथी आकरो करे अर्थना अनर्थ.' समजमें आया ? सांभणे पण बियारो देभते नही क्या है अर्थ आंही ? ओ अक्षर देभते है. अरे ! व्यवहारका अर्थको निश्चयमें लगा देते है. अरे ! अर्थका अनर्थ कर देते है.

भगवान कहेते है आचार्य के अेक-अेक गाथामें नयार्थ करना याहीये. नयार्थ करना याहीये. व्यवहारनयसे आ कथन है के स्वआश्रय निश्चयसे कथन है ? अैसा नयार्थ समजे बिना गाथाका मरोड कथनकर अर्थ करते है, अे बडा अन्याय करते है. समजमें आया ? ओ षुद्ध कहेते है के "अंतरंगतप न होय अने बाह्यतप होय तौ उपचारतैभी वाकौ तपसंज्ञा नाहीं...." देओ निश्चयमें शुद्धोपयोग हो व्यवहारतपको निमित्तपणे उपचारसे तप कहेनेमें आता है. निश्चय न हो तो उसको उपचारभी कहेनेमें आता नहीं. और निश्चयका आरोप उसमें आते है अरेअर ये तप-अप है नहीं. अंतरना शुद्धोपयोग रत्नत्रय हुआ तो निर्जरा होती है, बाह्यका तपसे निर्जरा होती नहीं.

विशेष कहेशे.....

॥ प्रमाश वचन गुरुदेव ॥